

SIRA

Direcció: Apolline Traoré

Països: Burkina Faso, Senegal, França, Alemanya (2023)

Fitxa tècnica

Guió Apolline Traoré **Música** Cyril Morin **Fotografia** Nicolas Berteyac **Interpretació** Nafisatou Cisse, Mike Danon, Lazare Minoungou, Abdramane Barry, Ruth Werner, Ildevert Meda, Nathalie Vairac, Oumou Ba, Seydou Diallo, Augusta Palenfo, Landy Noura Gala, Kétoura Simporé, Naomie Nemlin, Leila Tall **Durada** 122 min **Gènere** Drama **Llengües** Francès i ful, amb subtítols en català

Sinopsi

Després d'un atac brutal, una jove nòmada anomenada Sira es nega a rendir-se al seu destí sense lluitar i s'enfronta al terror islamista. (FilmAffinity)

Crítica

27/02/2023 - BERLINALE 2023: La cinta d'Apolline Traoré, guanyadora del Premi del Públic a Panorama, transcendeix els límits de la premissa gràcies al seu extens fons polític i les seves intenses interpretacions

Tot i que, sobre el paper, no sona com una de les grans favorites, és fàcil entendre per què **Sira**, de la directora burkinesa **Apolline Traoré**, ha guanyat el Premi del Públic per a una pel·lícula de ficció a la secció Panorama de la Berlinale. Ambientada en un lloc exòtic i amb una orgullosa dona africana com a protagonista, que lluita incansablement contra l'adversitat, la narració directa amb un rerefons polític apressant, que gairebé no requereix explicació, i el fet poc freqüent que es tracti d'una pel·lícula africana per a tots els públics, podrien ser factors importants a considerar per un distribuïdor atrevit.

El personatge titular, interpretat per **Nafissatou Cissé**, forma part d'una tribu nòmada fulani, que trobem viatjant en camell a través del Sahel. Tot i que aquesta vasta regió subsahariana s'estén des d'una costa del continent a l'altra, l'espectador pot deduir que probablement ens trobem en algun lloc entre Mali i Burkina Faso.

Aquesta tribu musulmana es dirigeix a un poble on la Sira es casarà amb un granger cristià, Jean-Sadi (**Abdramane Barry**). Quan el Moustapha (**Mike Danon**) s'enfronta al seu pare, Tidiane (**Seydou Diallo**), el cap de la tribu, li contesta que l'amor és el més important. A més, al llogaret estarien protegits de les milícies i els terroristes que governen la regió.

Malauradament, no arriben gaire lluny abans que un d'aquests grups els ataquí i mati tots els homes, mentre el líder terrorista, Yere (**Lazare Minoungou**), viola la Sira i l'abandona al desert. Malgrat tot, la dona aconsegueix sobreviure i arribar al campament dels terroristes, robant menjar i aigua a la nit i amagant-se entre les implacables roques durant el dia.

Aquí se'ns presenta la cèl·lula terrorista: mai no s'esmenta directament pel seu nom, però el Yere té una bandera de l'ISIS a la seva tenda. El vell i experimentat Karim (**Ildevert Meda**) està aconseguint armes i entrenant nous reclutes, mentre que el Moustapha reapareix com un oportunista amb ànsies de poder. Un grup de dones són portades al campament com a esclaves sexuals i la Sira aconsegueix que l'ajudin, però també descobreix que està embarassada. La mida de la seva panxa ens servirà com a marcador temporal, i només al final descobrirem si això la porta al territori de Medea, en una escena tensa i explosiva que no desentonaria en una pel·lícula d'acció nord-americana.

Traoré ha concebut la història d'una manera intel·ligent i honesta. El públic no necessita saber els detalls sobre aquesta complicada regió, ni sobre les aliances tribals i religioses: es tracta d'una narració directa, amb temes fàcilment reconeixibles i unes dinàmiques interpersonals clares. Els colors brillants que vesteix la Sira ofereixen un contrast amb els xadors negres de les dones maltractades pels terroristes.

La directora retrata els herois i els dolents amb la mateixa economia, encara que el Moustapha de Danon destaca com el personatge més problemàtic i conflictiu. El Jean-Sadi de Barry resulta força inútil, demostrant que la Sira seria capaç de protegir-lo a ell, i no al revés. Cissé atrapa el públic amb la seva compromesa interpretació, fent que la pel·lícula resulti més commovedora que un simple relat de violació i venjança, i encara que algunes de les accions que li imposa el guió requereixen una certa suspensió d'incredulitat, la transformació de l'actriu ho compensa amb escreix.

Traoré i el director de fotografia **Nicolas Berteyac** dissenyen escenes desèrtiques amb múltiples capes, que requereixen una complexa coreografia en què participen nombrosos personatges, animals i vehicles que omplen els plans generals, mentre que la muntadora **Sylvie Gadmer** els combina hàbilment amb intensos primers plans, sobretot els de la Sira i el Moustapha.

“Sira”: premis i seleccions principals

- Festival Internacional de Cinema de Berlín 2023: premi del públic
- African Movie Academy Awards 2023: premi AMAA a la millor direcció (Apolline Traoré), premi AMAA al millor so (Vianney Aube)
- Festival Panafrican du Cinéma et Télévision de Ouagadougou (FESPACO) 2023: Etalon d'Argent en el concurs de llargmetratges de ficció

Més 7 nominacions.

Apolline Traoré

Filmografia com a directora

2023 *Sira*

2019 *Desrances* (2019)

2017 *Frontières*

2013 *Moi Zaphira*

2008 *Le testament* (sèrie de TV)

2004 *Sous la clarté de la lune*

2004 *Kounandi*

2002 *Monia et Rama* (sèrie de TV)

2000 *The Price of Ignorance* (curtmetratge)

Biografia

Apolline Traoré és una cineasta burkinesa, nascuda el 1976, a Uagadugú, Burkina Faso. Filla d'un diplomàtic burkinès que va viure molts anys a l'estranger amb la seva família per motius professionals, quan Apolline tenia 17 anys, la seva família es va mudar als Estats Units, on va estudiar a l'Emerson College de Boston i va rebre la seva llicenciatura en arts mediàtiques el 1998. Un parell d'anys després, el 2000, va començar la seva carrera al cinema, dirigint diversos curtmetratges, incloent-hi *Kounandi* (2003), que es va projectar al Festival Internacional de Cinema de Toronto de 2004. El 2005, va tornar al seu país de origen per fer pel·lícules allà, on va tenir com a mentora Idrissa Ouédraogo i poc després va dirigir la sèrie de televisió *Le Testament*. En anys recents, Traoré ha dirigit cintes com *Desrances* (2019) i *Sira* (2023).

Organització:

En conveni amb:

